

Praha: 28. února 2023
Číslo jednací: 114758/2022/KUSK/HRO
Spisová značka: 114758/2022/KUSK/2
Vyřizuje: Zdeněk Hroch, l. 977
Značka: OLPPS/HRO

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, **přezkoumal**, na základě odvolání, které podal pan _____ (dále jen „obviněný“), zastoupen _____ **r o z h o d n u t í Městského úřadu Mělník**, Odboru dopravních a správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 8. 2022, vydané pod spisovou značkou DSA/517/21/LUVE, a **odvolání**, podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, **z a m í t á** a napadené **rozhodnutí p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Odvolací správní orgán z předložené spisové dokumentace zjistil, že obviněný řídil dne 19. 11. 2020 v 10:40 hodin na účelové komunikaci, u místní pily v katastru obce Liběchov traktor tov. zn. Valtra, r. z. _____, kde u autobusové zastávky Liběchov – železniční stanice vjížděl na silnici č. II/261 a odbočoval vpravo, přičemž nedal přednost osobnímu motorovému vozidlu tov. zn. Seat, r. z. _____ řidiče _____, který na silnici č. II/261, ve směru od obce Štětí předjížděl před ním jedoucí vozidlo. Následně došlo v levém jízdním pruhu od obce Štětí ke střetu pravé části čelního nakladače traktoru Valtra s levou přední částí vozidla Seat. Při dopravní nehodě došlo ke škodě na obou vozidlech a k lehkému zranění řidiče _____.

Správní orgán I. stupně po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 13. 8. 2021 odvolacím správním orgánem, rozhodnutím ze dne 3. 5. 2022 vydaným pod spisovou značkou 121910/2021/KUSK/2, pokračoval na základě vysloveného právního názoru v řízení a usnesením ze dne 15. 6. 2022 ustanovil znalce k doplnění znaleckého posudku č. 2367/2021 a zodpovězení doplňujících otázek. Znalec pak vypracoval doplňující znalecký č. 2398/2022.

Již ze závěrů prvního znaleckého posudku č. 2367/2021 vyplývá, že za příčinu nehodového děje můžeme označit techniku jízdy řidiče pana [REDAKCE], který řídil traktor tov. zn. VALTRA N 111 reg. zn. [REDAKCE] po účelové komunikaci v k. o. Liběchov směrem k silnici č. II/261 na kterou odbočoval vpravo. Konkrétně řidič traktoru začal manévr vjíždění do koridoru hlavní pozemní komunikace v době, kdy zprava od obce Štětí přijížděly celkem tři automobily, kdy nejprve druhý automobil BMW předjížděl první typu VAN a pak třetí Seat Leon předjížděl v tomto okamžiku již druhý typ VAN. Vzhledem k umístění kabiny traktoru, resp. sedadla řidiče a pomocnému přednímu rámu, který přesahoval přední obrys traktoru dopředu, nemusel mít levou část komunikace č. II/261 ve směru jízdy od obce Štětí dostatečný rozhled a nemusel tudíž automobil ve fázi počátku manévru předjíždění vidět.

Dále znalec uvedl, že současně v tomto smyslu můžeme označit, že technikou jízdy se řidič [REDAKCE] s vozidlem SEAT Leon r. z. [REDAKCE] minimálně částečně podílel na vzniku dopravní nehody, když konkrétně začal manévr předjíždění v místě, kde mu vodorovné dopravní značení, dělicí přerušovaná čára V2b signalizovala začátek dělicí čáry souvislé V1a. K popisované situaci je třeba připomenout, že dělicí souvislá čára V1a na komunikaci byla téměř neznatelná, avšak začátek klesání k obci Liběchov byl rozpoznatelný i na větší vzdálenost.

K možnosti účastníku k odvrácení nehodového děje znalec uvedl, že řidič traktoru Valtra neměl při vjíždění do koridoru hlavní pozemní komunikace vjíždět do polohy, kdy přední pomocný rám traktoru zasahoval za levý okraj hlavní pozemní komunikace, a pokud měl výhled vpravo omezen, měl vjíždět na hlavní komunikaci jiným způsobem. Ke způsobu jízdy řidiče vozidla SEAT Leon znalec uvedl, že na vzniklou situaci reagoval brzděním v levé části pozemní komunikace, o čemž svědčí zanechané stopy na vozovce, což je technicky přijatelná reakce; v místě před klesáním do obce Liběchov neměl začít manévr předjíždění.

V doplněném znaleckém posudku pak znalec dále zejména uvedl, že traktor byl v okamžiku střetu v pohybu, i když poměrně malou rychlostí a automobil SEAT Leon se po střetu přetočil zadní částí vpravo do konečné polohy. Dále uvedl, že automobil SEAT Leon se pohyboval ve fázi předjíždění v levé části hlavní pozemní komunikace, tedy v protisměru.

Protože správní orgán I. stupně dospěl na základě důkazů a provedeného nalézacího řízení k závěru, že přestupek byl obviněnému nepochybně prokázán, vydal dne 3. 8. 2022 rozhodnutí, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), jehož skutkovou podstatu naplnil z nedbalosti porušením ust. § 23 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb.

Za uvedené a prokázané protiprávní jednání správní orgán I. stupně obviněnému podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., uložil pokutu ve výši 2 500 Kč.

Dále byla uvedeným rozhodnutím obviněnému v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit navýšené náklady řízení ve výši 6 000 Kč, neboť byl v řízení ustanoven znalec.

Obviněný podal proti rozhodnutí, prostřednictvím zmocněnce odvolání, v jehož úvodku konstatuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále zejména namítá, že trvá na tom, že v souladu se zásadou omezené důvěry nemohl předpokládat, že jakýkoliv řidič jednak nebude respektovat vodorovné dopravní značení V1a a dále, že by mohl zahájit předjížděcí manévr v místě před nepřehledným horizontem. Dále tvrdí, že ze znaleckého posudku je zřejmé, že jedná ní řidiče vozu SEAT bylo v příkrém rozporu s pravidly a bylo výlučnou příčinou dopravní nehody. Dále tvrdí, že přesto, že byl vypracován znalecký posudek a jeho doplněk, nepodařilo se zjistit takový stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu a setrvává na názoru, že existuje-li malá pochybnost o jeho vině, je nezbytné postupovat v souladu se zásadou „in dubio pro reo“. Obviněný dále namítá, že správní orgán nerespektoval znění § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, když věc znovu neprojednal a z povahy věci je jasné že je nezbytné provést i ústní jednání s ohledem na složitost věci a případné založení písemnosti do spisu není v tomto případě dostačující. Obviněný dále namítá, že správní orgán nesplnil nic, co mu uložil odvolací správní orgán a vady zakládají nezákonnost napadeného rozhodnutí. Obviněný se dále vyjadřuje k ust. § 23 zákona č. 361/2000 Sb., a tvrdí, že výjezd z účelové komunikace na jinou pozemní komunikaci v žádném případě nelze považovat za vjezd z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Obviněný dále poukazuje na tvrzení znalce, že se řidič Studený částečně podílel na vzniku dopravní nehody tím, že začal manévr předjíždění v místě, kde mu vodorovné dopravní značení – dělicí přerušování čára V2b signalizovala začátek dělicí čáry souvislé V1a a že správní orgán rozhodoval zaujatě, když na straně 17 ve 2 odstavci konstatuje, že nerespektováním d. z. V1a nebyl naplněn formální ani materiální znak přestupku a obviněný tvrdí, že byl a že byl porušen i § 17 odst. 5 písm. a) ZOSP. Obviněný dále prostřednictvím zmocněnce obsáhle hodnotí jednotlivé důkazy se závěrem, že správní orgán nepostupoval při hodnocení skutkových zjištění se zásadou „in dubio pro reo“. Na závěr pak uvádí, že zásadně nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, které považuje za nezákonné a navrhuje, aby bylo zrušeno a řízení proti jeho osobě zastaveno.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci a k námitkám obviněného uvedeným v průběhu řízení a v podaném odvolání uvádí následující zjištění. Jak ze spisové dokumentace policie vyplývá, a jak je uvedeno výše, obviněný v místě a čase řídil na účelové komunikaci, u místní pily v katastru obce Liběchov traktor tov. zn. Valtra, r. z. ~~2008~~ 2008, kde

u autobusové zastávky Liběchov – železniční stanice vjížděl na silnici č. II/261 a odbočoval vpravo, přičemž nedal přednost osobnímu motorovému vozidlu tov. zn. Seat, r. z. řidiče , který na silnici č. II/261, ve směru od obce Štětí předjížděl před ním jedoucí vozidlo. Následně došlo v levém jízdním pruhu od obce Štětí ke střetu pravé části čelního nakladače traktoru Valtra s levou přední částí vozidla Seat. Při dopravní nehodě došlo ke škodě na obou vozidlech a k lehkému zrnění řidiče . Ke způsobu jízdy obviněného odvolací správní orgán odkazuje na ust. § 23 „Vjíždění na pozemní komunikaci“ odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., kde zákon stanoví, že: „**(1)** Při vjíždění z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na pozemní komunikaci musí dát řidič přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zvířatech jedoucím po pozemní komunikaci nebo organizovanému útvaru chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty jdoucím po pozemní komunikaci. To platí i při vjíždění z účelové pozemní komunikace nebo ze stezky pro cyklisty nebo z obytné nebo pěší zóny na jinou pozemní komunikaci. **(2)** Vyžadují-li to okolnosti, zejména nedostatečný rozhled, musí řidič zajistit bezpečné vjetí na pozemní komunikaci pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby.“ Zákon zde tedy explicitně stanoví řidiči jeho povinnost dát přednost v jízdě, a to jak při vjíždění z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, tak při vjíždění z účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci a vyžadují-li to okolnosti, zejména nedostatečný rozhled, musí řidič zajistit bezpečné vjetí na pozemní komunikaci pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby. Protože obviněný vyjížděl na jinou pozemní komunikaci, byl povinen své výše uvedené povinnosti dostát tak, aby vozidlům na hlavní pozemní komunikaci dal přednost v jízdě, a to na celé pozemní komunikaci, na kterou vjížděl. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v ust. § 2 písm. q) stanoví, že: „Dát přednost v jízdě znamená povinnost řidiče nezahájit jízdu nebo jízdní úkon nebo v nich nepokračovat, jestliže by řidič, který má přednost v jízdě, musel náhle změnit směr nebo rychlost jízdy“. Jak z kompletní spisové dokumentace nepochybně vyplývá, obviněný svým zákonným povinností při vjíždění na silnici č. II/361 nedostál a porušil tak uvedená ustanovení kladená mu za vinu.

Odvolací správní orgán ke způsobu jízdy vozidla SEAT řidiče , který na silnici č. II/261, přijížděl ve směru od obce Štětí po hlavní pozemní komunikaci a před místem střetu předjížděl před ním jedoucí vozidlo uvádí, že jak uvedl znalec manévr předjíždění začal v místě, kde mu vodorovné dopravní značení, dělicí přerušovaná čára V2b signalizovala začátek dělicí čáry souvislé V1a, avšak tato dělicí souvislá čára na komunikaci byla téměř neznatelná, avšak začátek klesání k obci Liběchov byl rozpoznatelný i na větší vzdálenost. I v protokolu o nehodě v silničním provozu sepsaného policií na místě dopravní nehody policie uvedla, že souvislá čára V1a není v místě dopravní nehody v době ohledání viditelná. Odvolací správní orgán je tak k uvedené skutečnosti nucen konstatovat, že nelze klást za vinu řidiči nerespektování vodorovné dopravní značky V1a, když v místě

nebyla fakticky viditelná. Ke skutečnosti, že ve směru jízdy řidiče [obraz] byl k obci Liběchov začátek klesání rozpoznatelný i na větší vzdálenost, odvolací správní orgán uvádí, že předjížděcím manévrem řidiče [obraz] nebylo prokázáno, že by porušil ust. § 17 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., jak tvrdí obviněný. Ke konstatování znalce, že řidič vozidla Seat se minimálně částečně podílel na vzniku dopravní nehody, odvolací správní orgán uvádí, že znalec však ale neuvedl, že by způsob jízdy řidiče [obraz] byl příčinou vzniku dopravní nehody. Odvolací správní orgán tak stejně jako správní orgán I. stupně má za prokázané, že jedinou příčinou vzniku dopravní nehody ve zde projednávané věci byl, jak shora uvedeno způsob jízdy obviněného.

Odvolací správní orgán dále k obhajobě obviněného, že v souladu se zásadou omezené důvěry nemohl předpokládat, že jakýkoliv řidič jednak nebude respektovat vodorovné dopravní značení V1a a dále, že by mohl zahájit předjížděcí manévr v místě před nepřehledným horizontem, uvádí, že důvodně spoléhat na to, že tito účastníci silničního provozu dodrží pravidla silničního provozu, může jen v případě, pokud z konkrétních okolností neplyne obava, že tomu tak nebude. K uvedenému odvolací správní orgán uvádí, že obviněný musel z polohy řidiče traktoru vidět, že na silnici č. II/261 na kterou vjížděl není na vozovce znatelná vodorovná dopravní značka č. V1a nemohl tak důvodně spoléhat nato, že řidiči přijíždějící zprava se budou pohybovat výhradně v pravém jízdním pruhu. Jeho povinností tak bylo dát přednost, jak mu ukládá povinnost stanovená § 23 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., a pokud neměl dostatečný výhled na komunikaci na kterou vjížděl, měl na ni vjíždět jiným způsobem, případně tak, jak mu stanoví § 23 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb.

K namítanému procesnímu postupu správního orgánu I. stupně, že neměl respektovat znění § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, když věc znovu neprojednal a z povahy věci je jasné že je nezbytné provést i ústní jednání s ohledem na složitost věci odvolací správní orgán uvádí, že se nedomnívá že by v dané věci šlo o složitou věc, vymykající se obdobným případům v provozu na pozemních komunikacích. Jak stanoví § 80 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich správní orgán může nařídit ústní jednání, z čehož plyne, že nařízení ústního jednání není vždy nezbytné. Správní orgán však musí vždy účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dát možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jak stanoví § 36 odst. 3 správního řádu. Toto správní orgán I. stupně také po doplnění dokazování o doplněný znalecký posudek učinil a obviněný se také prostřednictvím zmocněnce k doplněnému dokazování obsáhle vyjádřil. Procesní postup správního orgánu I. stupně v řízení byl tedy proveden správně a plně v souladu s platnými právními předpisy. Odvolací správní orgán tak veškeré námitky obviněného jako nedůvodné odmítá a nelze je akceptovat.

Odvolací správní orgán tedy konstatuje, že důkazní materiál zajištěný orgány policie a provedený správním orgánem I. stupně v řízení je dostatečný a nezpochybnitelný

a postupem správního orgánu I. stupně v řízení byl ve zde řešené věci zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak stanoví § 3 správního řádu. K vydanému rozhodnutí odvolací správní orgán již jen dodává, že toto zcela naplňuje požadavky stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., jakož i ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když jak výrok rozhodnutí, tak odůvodnění jsou zcela v souladu s uvedenými ustanoveními, kdy správní orgán I. stupně zcela dostatečným způsobem odůvodnil výrok napadeného rozhodnutí, včetně odůvodnění správního trestu, který byl obviněnému v řízení uložen. Přezkoumáním kompletní spisové dokumentace lze konstatovat, že obviněný ve zde projednávané věci nebyl žádným způsobem krácen na svých zákonných právech a že řízení bylo vedeno v principu spravedlivého procesu.

Odvolací správní orgán, tak po přezkoumání spisové dokumentace uzavírá, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, a proto bylo odvolání, podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se již proti němu dále odvolat

(§ 91 odst. 1 správního řádu).

Zdeněk Hroch v. r.

odborný referent oddělení přestupků
a správních agend

Obdrží:

-

- Městský úřad Mělník, Odbor dopravních a správních agend
276 01 Mělník, náměstí Míru 1